

מאזני חברות הבטוח אשר התפר-
צמו לאחרונה מצביעים בכבדות על
עליה תלולה בענף בטוח חיים. תודעת
בטוח חיים החלה חודרת לכל שכבות
הצבור הרואה בבטוח חיים את התכ-
נית השיטתית היחידה לחסכון צמוד
צדק, ואת הגורם הראשון במעלה ל-
בטחון החוסך ומשפחתו.

פחות שער ה"ל" בפברואר 1962
העמיד במבחן את חברות הבטוח ה-
עוסקות בבטוח חיים צמוד (ח"ץ).
החברות עמדו במבחן זה, וכל חוסך
קיבל את התמורה המלאה לחסכונו-
תיו. עובדה זו הגבירה את אמון ה-
צבור בחברות הבטוח והדבר נתן את
אותותיו כבר בשנת 1962. בה חל
גידול ממוצע של סכומי הבטוח בכל
החברות בשעור של 57%.

הצלחתה של חברת הבטוח "מנורה"
היתה גדולה באופן מיוחד: ממאזנה
של חברה זו אנו למדים, כי העליה
בתיק בטוח-החיים שלה בשנת 1962
היתה בשעור 73%, ובמחצית הרא-
שונה של שנת 1963 חל גידול נוסף
בשעור של 88%.

התפתחות גדולה ומהירה זו היא
שאיפשרה עתה לחברה לצעוד בעק-
בות חברות הבטוח העולמיות, ולרא-
שונה בארץ ניתן לסדר בחברת "מנר-
רה" בטוח-חיים עד לסך 20,000-
ל"ל ללא בדיקה רפואית. ותכנית זו
עוררה כבר הדים חיוביים רבים.

המשקה

בימות הקיץ החמים ראוי כמעט כל
ישראלי לתואר המפורסם "הישראלי
המשוויץ" — כל ישראלי הופך בלהט
החמה ל"ישראלי המזויץ" וגם ל"ישר-
אלי הצמא". מה עושים? הפתרון פשוט
למדי. בקיוסק הקרוב ימצא "הישר-
אלי הצמא" בקבוקים בשלל צבעים.

אך "הישראלי הצמא" החל להיות
בררן יותר ויותר. עם עידון חוש ה-
טעם וכושר ההבחנה, שוב אינו מרשה
שימלאו את כוסו בכל נוזל קר ה-
מזדמן תחת היד. זוהי גם הסיבה לכך
שבשנים האחרונות הולכת וגוברת ה-
פופולאריות של "פפ" כמשקה ישראלי
העומד על רמה בינלאומית. אלה ה-
מתעניינים רק בטעם — אינם מחפ-
שים נימוקים "עמוקים" יותר, די
להם. ש"פפ" בעל טעם עשיר ומרווה
— ואינו משאיר אחריו טעם לוואי
תפל. ואילו אימהות הילדים, מעדי-
פות להגיש "פפ" לילדיהן בגלל ערכו
התזונתי המיוחד ותכולת הוויטמינים
שלו, ובמיוחד תכולת הריבופלבין, ה-
חיוני לגוף.

אולם האימהות הנהנות גם מכך, שעל
אף ערכו התזונתי המיוחד, אין הן
צריכות להתחנן בפני הילדים שישי-
תו "פפ". ההיפך הוא הנכון: המשקה
התוסס והמרווה, בעל הצבע הכהה ה-
העשיר, חביב מאד על הילדים והם
מריקים את הבקבוק בנשימה אחת.
ואילו האם מסתכלת ורווה נחת. היא
יודעת ש"פפ" אינו מכיל אפילו שמץ
של צבע מאכל מזיק ואף לא של שום
תמצית מלאכותית אחרת. היא יודעת
ש"פפ" מיוצר על טהרת החומרים
הטבעיים, לתת וסוכר בעיקר, היא גם
יודעת ש"פפ" הוא מוצר של ממשלת
שיכר לאומית "אביר" בנתניה, ומשום
כך, הוא מיוצר במערכת ייצור משוכ-
ללת, מפוסטר פיסטור טבעי (ללא
שום תוספת חומרי שימור, כנהוג ב-
משקאות אחרים) ואין יד אדם נוגעת
בו עד שהוא נמוג ונחתם בתוך ה-
בקבוק.

במדיוה

יחסי חוץ

אשחק הרולטה

מדיניותה האפריקאית של ממשלת יש-
ראל דמתה לאחרונה למהמר במשחק רול-
טה, המניח את כל כספו על הצבע השחור,
אך ליתר בטחון, על כל צרה שלא תבוא,
שם גם כמה מטבעות על הצבע האדום.
אם בתחילת השנה נראה היה שמדיניות
החוץ הישראלית החליטה לתמוך ללא סיג
במדינות אפריקה המשתחררת במאבקם נגד
דרום-אפריקה ופורטוגל, ונציגי ישראל הצ-
עו יחד עם הגוש האפריקאי באו"ם על
הסלת סנקציות כנגד אלה, הרי בוועידות
בינלאומיות בהן השתתפו נציגי ישראל,
נסוגה ישראל בקצת מקו זה.

השבו, בוועידת התמירות הבינלאומית ש-
נערכה ברומא, בה התקבלה החלטה לדרוש
מן הממשלת הדרום-אפריקאית והפורטוגלית
לפרוש מהוועידה, נמנתה ישראל עם שמונה
המדינות שנמנעו מהצבעה. הסיבה לדור-
ערכיות זו של משרד-החוץ: קיומה של
קהילה יהודית עשירה בדרום-אפריקה וה-
פחד מסכסוך גלוי עם ממשלתה.

"מדינה זמנית בלבד!" כביכול
קיים בין שתי המדינות מצב של ברוגז
ורגוז, למעשה שורר מצב של התחננות
והתרפסות מצד ישראל. לדרום אפריקה, ש-
מאז שפרשה מהקומנולת הבריטי לפני שנ-
חיים הקימה וצנינות דיפלומטיות בכל מדי-
נות העולם החשובות, אין כל נציגות, אפילו
לא קונסולרית בישראל. ישראלים הרוצים
לקבל ויזה לדרום-אפריקה חייבים לעשות
זאת בדואר, או בתיווכה של השגרירות ה-
בריטית הגובה דמי קומיסיון עבור המשלוח
בדואר. לישראל יש צירות בדרום-אפריקה.
חברת התעופה הלאומית של ישראל מח-
זיקה בקו לדרום-אפריקה. הדרום-אפריקאים,
שלפי חוקי הטיסה מגיעה להם טיסה אחת
לשבוע ללוד, ויתרו עליה תוך זלוול גלוי.
חוק ממשלתי אוסר על איטוף כספים בין
יהודי דרום-אפריקה והעברתם לישראל.
סיפר ישראלי שחזר לאחרונה משהות
ארוכה בדרום-אפריקה: "היחס כלפי ישראל
אינו יחס של טינה, אלא של זלוול וביטול
מוחלט. לגבי ממשלת דרום-אפריקה משמשת
ישראל מעין סטרור לרבר ענינה של מעצ-
מות המערב במדינות האפריקאיות. על
שליט לשכח-התמירות הישראלית שקרא ל-
דרום-אפריקאים, (בקרוב בישראל!) הדיפיו
כתובות: "לפני שזה יהיה מאוחר מדי",
פרוורר עצמו התכבט לאחרונה: "ישראל
היא מדינה קטנה וזמנית מדי מכדי שאתעסק
עמה. חבל לי רק על העם היהודי היושב
בדרום-אפריקה."

"הדרום-אפריקאים אינם יכולים להכין כיו-
צד יכולה ישראל להצביע נגד האפרטהייד,
שעה שבה קיים הממשל-צבאי לפי אותה
דוגמא. כל מקרה של גילויי אפליה לגבי
ערביי ישראל מקבל פרסום ענקי בעיתונות
הדרום-אפריקאית. נכון שאנחנו נזענים,
אומרים הלבנים בדרום-אפריקה, אבל האם
היהודים אינם כאלה? אתם משמשים עבורנו
דוגמא כיצד לשמור על טהרה הגזעית."
כלי פעולת הכחברה הגילויים האחד-
רונים בהם התברר כי אינלסקוטאלים יהו-
דים בעלי נטיות שמאלניות עמדו בראש
הנועה מחתרית, העמידו את ישראל שוב
במצב בלתי נעים, למרות שמדיניותה של
ממשלת פחדר היא לקרב את היהודים
ולשלבם במערך הלבן של המדינה. הנציגים
הישראלים במדינה אינם נוקטים בשום
פעולת הסברה לצד זה או אחר, אם יגיע
יום והבושים בדרום-אפריקה יקבלו את
עצמאותם, לא ידע איש מהם על תמיכתה,
המסויגת אפילו, של ישראל במאבקם.

חוגים מהימנים בממשלת דרום-אפריקה
רמוזו לאחרונה כי אם תמשיך ישראל ב-
מדיניותה העויינת כלפיהם, ידרוש פחדר
מישראל להפסיק את יחסיה החד צדדיים
עם מדינתו. נראה שאיום זה הוא הגורם
לנסיגה הישראלית בתחום זה.

המדיניות האפריקאית של ממשלת יש-
ראל דמתה לאחרונה למהמר במשחק רול-
טה, המניח את כל כספו על הצבע השחור,
אך ליתר בטחון, על כל צרה שלא תבוא,
שם גם כמה מטבעות על הצבע האדום.
אם בתחילת השנה נראה היה שמדיניות
החוץ הישראלית החליטה לתמוך ללא סיג
במדינות אפריקה המשתחררת במאבקם נגד
דרום-אפריקה ופורטוגל, ונציגי ישראל הצ-
עו יחד עם הגוש האפריקאי באו"ם על
הסלת סנקציות כנגד אלה, הרי בוועידות
בינלאומיות בהן השתתפו נציגי ישראל,
נסוגה ישראל בקצת מקו זה.

יחסי מרחכיים

שליחי ברזאני

מאחרונינו עמדו שני גברים. כהייעור,
שחוריי-שער, עמדו שני גברים. כהייעור,
מהו סימן-ההיכר של מכוניתנו. איטליה?
לא. אירלנד? לא. אולי ישראלי? אנחנו מת-
עריבים ומשיבים להם בערבית: זהו זה!
בטח תסתים עששו כל שיחה בינינו, נכון?
אנחנו ישראליים!"

מקום המיפגש: בצד המזרחי של הגבול
המחלק את ברלין, פגישה כמו אלפי פגי-

שות אחרות בין ישראלים וערבים, אלא
שהפעם הייתה לישראלים הפתעה. תשובת
שני דוברי הערבית, כפי שדיווח על כך
שמעון זקס בלמרחב: "לא — להיפך! אומ'
נמ דיבורנו ערבי, ואנחנו נושאים דרכון
עיראקי. אך איננו ערבים, אנחנו יודים של'
כס. אנחנו מכורדיסטאן!"

"שלום!" גם הישראלים וגם הכורדים
לא שמעו על הקמת הוועד הישראלי למען
כורדיסטאן, אך שיחתם יכלה להמחיש יותר
מאלף נאומים את הקירבה שבין שני ה'
עמים. "יבוא יום", אמר אחד הכורדים, "כ'
אשר שתי מדינות ידיוותיות תקבענה את
חיי האזור — מוסרית, רוחנית ואנושית:
כורדיסטאן החופשית והעצמאית, וישראל".
והערבים?

ניחן ושחיתות. ראינו אותם. היינו כעת
כשליחי ברזאני במצרים, בסוריה ובמדינות
ערביות אחרות. ביקשנו עזרה והבנה ל'
ענייננו. הם כולם זורקים אותנו לכלבים!"
השני ביקש לדעת על אחיהם הכורדים
בישראל. הישראלים סיפרו לו על כפרי
לכיש, על קשי קליטה. עיניו התמלאו דמ'
עות. "מומן לא התרגשתי כך, מילמל, זוהי
פריסת-שלום ראשונה חיה מבני עמנו ש'
הלכו אליכם. היו לי הרבה ידידים מבין
היהודים."

הם הגיעו לאשנב הביקורת: אלה עם
דרכונם הישראלי, אלה עם דרכוניהם ה'
עיראקיים. לחיצת-ידיים נירגשה, "שלום".
הישראלים התפלאו: "מניין תדעו את ה'
מילה, שלום בערבית?"
אנו קשורים אתכם יותר ממה שאתם
יודעים, השיב אחד הכורדים, ושוב, ב'
ערבית: "שלום!"

עבודה

משא ומתן קבוא

באמקור שוב שורר שקט. לאחר ימים של
סערות, שוב חזרו הדברים למצבם הנור'
מאלי. המכוונות עובדות בתפוקתן המלאה,
הפועלים חזרו לעמדותיהם והמקרים יוצ'
אים כרגיל משערי בית-החרושת.

אלא שנראה כי זו רק רוח קרירה ש'
לפני סערה מחודשת.
מגבית לשוכתים. המתח של התקו'
פה האחרונה עלה לשיאו לפני כשבועיים,
כאשר הכריז ועד העובדים כי בתגובה ל'
שבירת המשאומתן מצד ההנהלה, יתחילו
הפועלים בשביתת-האטה. לפי הוראות ה'
ועד חויבו העובדים לעבוד ללא פרמיות
וללא שעות נוספות.

התוצאה המיידית: תפוקת המיפעל ירדה
ב'40%. היתה זו מכה קשה במיוחד לאור
העובדה כי השביתה פרצה בזמן של שיא
הביקוש לתוצרת המיפעל, שגם בתפוקתו
המלאה לא הצליח להדביק את ההומנות ש'
זרמו אליו.

תגובת ההנהלה היתה דראסטית ביותר.
היא הכריזה על השבתה מוחלטת של ה'
מיפעל, תוך הסכם מלא עם שרה-האוצרות'
מסחר-והתעשייה, טנחס ספיר.

תשובתם של הפועלים לצעד זה ניתנה
כבר באותו יום. באסיפה שנערכה ברמת'
גן — בהשתתפות ועדי-העובדים של מפעלי
אקו, מרכבים, שמשון, עלית, עסיס וצימ'
רון — הוחלט, מלבד ההחלטות הסולידר'
ריות של המשך המאבק, גם על עריכת
מגבית למען השוכתים.

מתחילים להתחמם. אבל זה לא היה
הצעד העיקרי. באותה שעה החלו בהכנת
מקומות עבודה לפועלי בית-החרושת, ב'
קיבוצי מפ"ם ברחבי הארץ. תוך יום אחד
הצליחו הקיבוצים למצוא תעסוקה ל-150'
פועלי המיפעל.

הפעם עמדה הנהלת אמקור מול הסכנה
פנים אל פנים. אנשיה נזכרו כי לפני זמן
לא רב נקס הקיבוץ-הארצי ביוזמה דומה
לגבי שוכתי בית-החרושת לצמיגים שמשון,
דבר שהביא לבסוף לניצחונם המלא של ה'
שוכתים.

ההנהלה, אשר יומיים קודם לא רצתה ב'
שום קשר של התפשרות עם נציגי העוב'
דים, הבינה כי מוטב לה לחזור בהקדם
האפשרי לשלב של משאומתן. חברי ה'
ועד הוצאו במכוניות מבתיהם, אחדים אפי'
לו נאספו מחוף הים.

אבל גם עתה לא נראה כי המשאומתן
מתקדם בצעדים ממשיים. כבר ביום השישי
השבועי יסתיים המועדו שהציב הוועד להחל'
טה דוברת בתיעותיו — ואין סכוי רציני
שמתוך הימים שנותרו יושג הכרז. פועלי
מיפעל הקירור מתחילים שוב להתחמם,
מאיימים לפתוח בסביבוב חדש.

בנוסף מפואר בבריכת
השחיה של תל-אביב
נבחרה ויאו דל-ביאנו
בת ה-16 למלכת המים

רשעה אחת אחרי-הצות הגיע ה-
מתח לשיאו. ביציעים הגדולים של
בריכת-השחיה בתל-אביב האוינו כאלפיים
איש לזמרתו המעוררת של הזמר היהודי
אריס סאן, כשהם מצפים בדריכות לטקס
ההכתרה. בתדרי ההלבושה ישבו 17 יפהפיות
צעירות בגדיים ביקני כשהן מתוחות ו'
נרגשות, מנסות לעודד אשה את רעותה.
אותה שעה, בחדר צדדי ונעול במשרדי ברי'
כת-השחיה התנהל מירוץ רומאטי עוצר-
נשימה, שריקת את קבוצת האנשים הקטנה
שחזתה בו.

היו אלה חברי ועדת-הקלפי, שנבחרו
בתחילת הערב מתוך מתנדבים שהציעו את
עצמם לתפקיד מבין הקהל. תפקידם היה
למנות את פתקי-ההצבעה, שהיו צמודים
לכל כרטיס כניסה לתחרות מלכת-המים
1963, עליהם רשם כל אחד מבין הצופים
את מספר המועמדת הנראית בעיניו ראויה
לתואר מלכת-המים. אתי מורחי ואסתר סבאח
מירושלים, דני ריבצקי ואלי כהן מתל-
אביב, ואפרים מזל מנתניה, חברי יועת'
הקלפי, רשמו בקבוצות כל קול שניתן לכל
מועמדת. אולם עד לרגע בו נערך טיכום
סופי וחתום על הקולות, לא ידע איש
מהם מי היא הנערה שוכתה במספר הקו'
לוח הגדול ביותר.

המעמד נראה כמירוץ-סוסים. תחילה זיני'
קו מקו המטרה כל 17 המועמדות, כשכל
אחת מהן זוכה במספר קולות. אולם כשהת-
קלמה הספירה התברר שמספר פייבוריטים
מתחילים להוביל בראש. תחילה הובילה ב'
יתרון קטן אסתר נקשרי, תופרת בת 18
מבכעת-עליה, צברית ממוצא סורי המופיעה
בלהקת רקודי-עם. כעבור דקות מספר השי'
גה אותה רותי ברנשטיין, יפהפיה תל-
אביבית העומדת לפני גיטסה לצה-יל. יאו
התברר לפתע כי המירוץ העיקרי נערך
בין שתי מועמדות: מועמדת מספר 10,
זיאנט לוי, ומועמדת מספר 3 ויאו דל-
ביאנקו. הן השאירו מאחוריהן את כל שאר
המועמדות ניהלו קרב על הודיה של נקודה.
היו רגעים בהם נראה היה כי זיאנט
לוי, ווגמנית צילום בת 17, שדמתה דמיון
מפליא לכוכבת הקולנוע האיטלקיה קלודיה
קורינואלה, היא המנצחת. בחצי הדרך השי'
גה אותה ויאו דל-ביאנקו בשני קולות.

לוי, בת ה-17, סגנית דמי-
שונה של מלכת המים. נבחרת רא-
נה היא נראית מרואיינת עלידי אורי זורר.

זיאנט